

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16Cb/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121403473
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2021:6121403473.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Radoslav Baláž, v spore žalobcu C. K., R..K..S., R. R. P., J. XXX/XX, A.: XX XXX XXX, právne zastúpeného AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom Košice, Kmeťova 26, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: F. J., C..R., Y. A. D., L., Š. XX, A.: XX XXX XXX, právne zastúpenému JUDr. Félixom Neupauerom, advokátom, so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8/A, o zaplatenie 347,46 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 347,46 Eur a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietla.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 95,14 %, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Spišská Nová Ves samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 23.06.2021 žalobu na začatie upomínacieho konania, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu istinu 347,46 EUR s príslušenstvom. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 08.07.2021 platobný rozkaz sp.zn. 28Up/1042/2021, a voči ktorému žalovaný podal odpor, na základe čoho uvedený platobný rozkaz bol zo zákona zrušený, a vzhľadom na písomné podanie žalobcu označené ako „Vyjadrenie k odporu žalovaného proti platobnému rozkazu“, ktorým zároveň navrhol pokračovať v tomto sporovom konaní na súde príslušnom na prejednanie veci, uvedený súd svojim prípisom sp.zn. 28Up/1042/2021 zo dňa 24.08.2021 postúpil predmetnú vec na tunajší súd .

2. Túto svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 06.03.2021 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Volkswagen Passat Kombi, EČV: J. (ďalej len „motorové vozidlo“), ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému: O. H., X.. XX.XX.XXXX, L. F.. X. XXX/XX, XXX XX K.Á. (ďalej ako „poškodený“). Predmetnú škodovú udalosť spôsobil vodič motorového vozidla, EČV: D., ktoré viedol v čase nehody: O. Z., (ďalej ako „vinník nehody“), mal v čase škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Škodová udalosť bola žalovanému riadne ohlásená a ten ju zaregistroval pod číslom škodovej udalosti č. XXXXXXXXXXXX. Vzhľadom na vzniknutú situáciu si poškodený dal svoje poškodené motorové vozidlo opraviť u žalobcu. Náklady na opravu tohto poškodeného motorového vozidla boli vo výške 347,46 eur s DPH. Táto pohľadávka bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou č. 20210078. Listom od žalovaného č. 180/185 bolo oznámené, že dňa 03.05.2021 bolo ukončené šetrenie škodovej udalosti a žalovaný oznámil, že uplatnený nárok na náhradu škody vybavuje bez

poskytnutia poistného plnenia. Uplatnená pohľadávka za opravu motorového vozidla poškodeného v dôsledku škodovej udalosti č. XXXXXXXXXXXX predstavovala sumu vo výške 347,46 EUR. Pohľadávka nebola priznaná žalovaným. Celková neuhradená pohľadávka je vo výške 347,46 EUR. Neuhradená pohľadávka vo výške 347,46 EUR, bola vlastníkom motorového vozidla, ktorým je postúpená na žalobcu, a to Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 26.05.2021. Skutočnosť, ktoré žalovaný v Liste č. 180/185, uviedol nemajú zákonný ani zmluvný podklad. Ich cieľom je iba účelovo sa vyhnúť vyplateniu poistného plnenia, na ktoré má poškodený, resp. žalobca nárok. V Liste č.180/185 žalovaný uviedol, že žalobca nepreukázal vecnú a časovú súvislosť medzi osobitnou povahou motorového vozidla poisteného ako príčinou a vznikom škody ako následkom. Poškodený pri šetrení poistnej udalosti uviedol, že čelné sklo na jeho motorovom vozidle bolo poškodené v dôsledku vymrštenia kameňa spod motorového vozidla EČV: D.. V danej situácii nebolo objektívne možné zo strany vinníka pri šoférovaní motorového vozidla spozorovať či sa na vozovke nachádza kameň a či odskočil spod kolesa. Vzhľadom na vyššie uvedené ani nie je objektívne možné zabrániť vzniku škody, a z toho dôvodu je objektívna zodpovednosť predpokladaná. Vinník vo vyjadrení, ktoré uviedol poisťovní tvrdil, že nevidel ako bol kameň vymrštený a vznik udalosti evidoval až po upozornení zo strany poškodeného. Žalobca v Liste č. 180/185 spochybnil vyjadrenie vinníka a tvrdil, že je veľmi pravdepodobné, že vinník len súhlasil s tým, čo povedal poškodený, aby poškodeného nemusel odškodniť sám. Zodpovednosť vinníka za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je objektívnou zodpovednosťou, pri ktorej vinník zodpovedá za vzniknutú škodu objektívne, t.j. bez ohľadu na zavinenie. Samotné vymrštenie kameňa spod kolies motorového vozidla EČV: D. bolo spôsobené rotáciou kolies motorového vozidla, ktoré majú mať dezén s predpísanou hrúbkou, pričom rotácia je sprievodným javom pohybu motorového vozidla. Bez pohybu motorového vozidla by nedošlo k vymršteniu kameňa a škoda na čelnom skle by spôsobená nebola. V tejto súvislosti poukázal na Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn.: 14Co/5/2012, zo dňa 11.09.2012, ako aj na stanovisko NS SR zo dňa 03.06.2014, z ktorého aj citoval. Poškodený z dopravnej nehody, resp. žalobca, na ktorého bola pohľadávka postúpená, má priamy zákonný nárok voči žalovanému na náhradu škody z titulu povinného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom. Právo na náhradu škody vzniká už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla. Výška nároku na náhradu škody poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Žalobca žiada iba zaplatiť sumu za skutočne vykonanú a fakturovanú opravu, ktorú riadne preukázal. Žalobca si uplatňoval nárok na náhradu škody u žalovaného z toho dôvodu, že je povinný plniť na základe povinného zmluvného poistenia. Žalovaný v Liste č. 180/185 uviedol, že zodpovednosť vinníka nebola dostatočne preukázaná bez ďalších relevantných dôvodov. Aj uvedené naznačuje tomu, že postup žalovaného je nezákonný, v rozpore s judikatúrou a platnou právnou úpravou. Žalovaný je povinný uhradiť skutočnú škodu, ktorá vznikla poškodením motorového vozidla. Skutočná škoda má byť priznaná vo výške nákladov, ktoré musel žalobca, resp. poškodený vynaložiť v súvislosti s opravou poškodeného motorového vozidla. Škoda, ktorá vznikla poškodenému v dôsledku škodovej udalosti č. 8006771961 je založená na objektívnej zodpovednosti, a teda poškodený má právo, aby mu žalovaný priznal náklady na opravu poškodeného motorového vozidla.

3. Okresný súd Banská Bystrica v spore vydal dňa 08.07.2021 platobný rozkaz sp.zn. 28Up/10422021, voči ktorému podal žalovaný odpor, čím sa zo zákona uvedený platobný rozkaz zrušil, a následne uvedený súd prípisom sp.zn. 28Up/10422021 zo dňa 24.08.2021 postúpil predmetnú vec na tunajší súd .

4. Žalovaný v uvedenom odpore namietal, že žaloba žalobcu nespĺňa zákonné kritériá požadované ustanovením § 132 Civilného sporového poriadku. Podľa žalovaného žalobca mal v žalobe v časti Opisu skutočností, z ktorých vyplýva uplatňovaný peňažný nárok, označiť a presne špecifikovať skutočnosť a dôkazy, o ktoré svoj návrh opiera. Žalobca pritom nešpecifikoval základné údaje - napr. o špecifikácii samotnej škodovej udalosti a o realizovaných úkonoch týkajúcich sa škodovej udalosti zo strany Poškodeného. Žalobca však údaje o týchto podstatných náležitostiach neuviedol, niektoré síce vyplývajú z príloh, čo však absolútne nie je, vzhľadom na znenie ustanovenia § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku, postačujúce. Ďalej v uvedenom odpore citujúc Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 3 Cdo 192/2004) žalovaný namietal, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v tomto spore. Vzhľadom na uvádzaný skutkový stav vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej Faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené pritom potvrdzuje a preukazuje žalobcom predložená (v rámci predmetného súdneho konania) Faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj na znenie ust. § 524 Občianskeho zákonníka vyplýva, že nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol zo žalobcom platne

uzatvoriť Zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej Zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku nikdy neuhradil a teda mu nikdy ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej Faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inak povedané, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávok žalobcu, čo je v rozpore s vyššie citovaným zákonným ust. § 524 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom súdnom konaní. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu viažucu sa k uzatvoreniu Zmluvy o postúpení pohľadávky medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, týkajúcej sa nemožnosti uzatvorenia takéhoto zmluvného vzťahu, a to z dôvodu, že predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky bolo postúpenie pohľadávky zo strany poškodeného, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi (t. j. neexistujúce predmety postúpenia), je takýto právny úkon podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatný. Tiež uviedol, že samotný predmet Zmluvy o postúpení pohľadávky je potrebné považovať za rozporuplný, nejasný a v konečnom dôsledku za presne nešpecifikovaný. Z obsahu uvádzaného predmetu zrealizovaného postúpenia vyplýva, že poškodený ako postupca postupuje pohľadávku, ktorú má voči žalovanému. Pričom táto pohľadávka má predstavovať sumu, ktorá vznikla ako krátenie fakturovanej sumy v zmysle Faktúry vystavenej zo strany žalobcu voči poškodenému za opravu motorového vozidla, a to v dôsledku škodovej udalosti. Rozpornosť týkajúca sa predmetu postúpenia, zakladá rovnako, a to ako aj v prvom uvedenom prípade, absolútnu neplatnosť predmetného právneho úkonu - t. j. Zmluvy o postúpení pohľadávky, nakoľko z textu samotného postúpenia vyplýva, že Poškodený postupuje pohľadávku, pričom z obsahu Zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že táto pohľadávka predstavuje záväzok poškodeného. Ďalej v uvedenom odpore uviedol, že poškodený sa z Oznámenia preukázateľne dozvedel, z akých dôvodov nebol priznaný uplatňovaný nárok na náhradu škody. Žalobca napriek skutočnostiam a dôvodom uvedeným v Oznámení žalovaného relevantným spôsobom v návrhu neuviedol opis priebehu Poistnej udalosti a ani skutočnosti, z ktorých si vyvodil záver, že k Poistnej udalosti došlo práve zavineným konaním poistníka žalovaného. Citujúc ustanovenie § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. uviedol, že nárok Žalobcu je nepreukázaný, neoprávnený a nedôvodný. Napokon žalovaný v uvedenom odpore odkazujúc na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017, poukázal na to, že žalobcov nárok je nedôvodný aj v časti uplatňovaných úrokov z omeškania, nakoľko peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona o povinnom zmluvnom poistení je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona o povinnom zmluvnom poistení, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti.

5. Žalobca v písomnej replike reagujúc na vyššie uvedený odpor žalovaného poukázal na to, že sa domáha doplatenia kráteného nároku na náhradu škody, a to zo škodovej udalosti zo dňa 06.03.2021 na motorovom vozidle VW Passat EČV: J., a to vo výške 347,46 € s príslušenstvom. Poprel tvrdenia žalovaného, že vo svojej žalobe nešpecifikoval základné údaje. Poukázal na to, že v zmysle platnej právnej úpravy v žalobe má byť uvedená špecifikácia rozhodujúcich skutočností, o ktorých existenciu žalobca opiera svoje tvrdenie, že došlo k porušeniu jeho práva a je potrebné zabezpečiť jeho ochranu prostredníctvom návrhu podaného na súd. V uvedenom prípade má za to, že skutočnosti, ktoré žalovaný vymenúva, nepredstavujú rozhodujúce skutočnosti, od ktorých uvedenia závisí úspech/neúspech žalobcu v spore. Škoda vznikla v dôsledku dopravnej nehody, ktorej vznik zapríčinil vodič motorového vozidla, ktorý mal uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Skutočnosť, ktorou je priebeh dopravnej nehody, považuje žalobca za skutočnosť, ktorá v uvedenej veci nie je rozhodujúca. V žalobe jasne uvádza: 1) že po vzniku škodovej udalosti bola predmetná škodová udalosť riadne u žalovaného nahlásená - uvedené aj pod ktorým číslom poistnej udalosti žalovaný poistnú udalosť zaregistroval, 2) že v dôsledku vzniknutej situácie - škodovej udalosti, si poškodený dal opraviť svoje poškodené motorové vozidlo u žalobcu, 3) vyčíslenie nákladov na opravu vo faktúre, ktorá bola navyše ako dôkaz predložená, 4) doručenie oznámenia žalovaného o likvidácii poistnej udalosti, pričom toto oznámenie o poistnom plnení bolo ako dôkaz v konaní predložené, 5) informácia o tom, že pohľadávka poškodenému, vzniknutá z neuhradenia faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla žalovaným bola postúpená na žalobcu, pričom ako dôkaz bola predložená zmluva o postúpení pohľadávky, ktorá obsahuje všetky zákonné náležitosti. Preto považuje argumentáciu žalovaného týkajúcu sa nedostatkov náležitostí žaloby za bezpredmetnú a právne irelevantnú. Ďalej v uvedenej replike žalobca vo vzťahu k

namietaniu zo strany žalovaného jeho aktívnej vecne legitimácie uviedol, že poistený mal pohľadávku z titulu poistenej udalosti voči žalovanému, a to poistené plnenie v žalovanej výške. Túto svoju pohľadávku postúpil na žalobcu, ktorý si ju uplatnil v tomto konaní. To, čo tvrdí žalovaný, že poistený bol v čase postúpenia dlžníkom žalobcu, je irelevantné. Ide o iný zmluvný vzťah, oprava motorového vozidla, ktorá nebola postúpená, ani uplatnená, ani nemohla byť, keďže poistený je dlžníkom, nie veriteľom. Je to zjavne neopodstatnená a nelogická námietka žalovaného. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 2Cob/25/2020, z ktorého aj citoval. Vo vzťahu k namietanej absolútnej neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ako aj namietanej rozporuplnosti, nejasnosti a presnej nešpecifikovanosti predmetu zmluvy o postúpení pohľadávky v replike uviedol, že zmluva o postúpení pohľadávky medzi postupcom (poškodeným) a postupníkom (žalobcom) obsahuje jasné označenie účastníkov zmluvy a tiež identifikáciu postupovanej pohľadávky. Postupovaná pohľadávka je v predmetnej zmluve špecifikovaná čo do výšky (presné vyčíslenie krátenej sumy), ale aj čo do dôvodu vzniku (poistnej udalosti). Zároveň, v článku I zmluvy o postúpení pohľadávky označenom ako „Predmet zmluvy“, v bode 1 postupca jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyjadruje svoju vedomosť o tom, že voči žalovanému má pohľadávku vo výške 347,46 EUR, ktorá mu vznikla v dôsledku vzniku škodovej udalosti a s tým súvisiacej potreby opravy poškodeného motorového vozidla a neuhradenia nákladov za opravu poškodeného motorového vozidla žalovaným v plnej výške. V článku II. predmetnej zmluvy postupca jednoznačne prehlasuje, že špecifikácia postupovanej pohľadávky je úplná a správna. Logickým výkladom, ak postupca prehlasuje, že špecifikácia postupovanej pohľadávky je úplná a správna, musí mať vedomosť o tom, že táto pohľadávka je predmetom postúpenia a teda aj takto prejavuje svoju vôľu pohľadávku v konkrétnej výške, vzniknutú z konkrétneho dôvodu, postúpiť. Postupca v uvedenom prípade, v zmluve o postúpení pohľadávky, vyjadril svoju vôľu postúpiť pohľadávku na postupníka, a to vyjadrením súhlasu s výškou a špecifikáciou postupovanej pohľadávky. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, a síce v konaniach pod sp.zn.: 3Cob/31/2018, 4Cob/60/2017, 4Cob/111/2018, 4Cob/31/2018, 2Cob/84/2018, 2Cob/75/2018, 4Cob/107/2018. Ďalej v uvedenej replike žalobca vo vzťahu k argumentácii žalovaného o tom, že tento riadne a dostatočne uviedol zdôvodnenie nepriznania uplatňovaného nároku, a že neboli splnené podmienky pre poskytnutie poistného plnenia, keďže nebola dostatočne preukázaná zodpovednosť vodiča vozidla, opätovne poukázal na to, že škoda vznikla tak, že spod motorového vozidla škodcu bol vymrštený kameň, ktorý rozbil čelné sklo motorového vozidla poškodeného. V skutkovo a právne obdobných prípadoch existuje široká judikatúra súdov, v zmysle ktorej sa takto vzniknutá škoda považuje za škodu, ktorá sa má uhrádzať z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenej prevádzkou motorového vozidla vinníka škodovej udalosti. Rovnaké stanovisko vydala dňa 16.7.2013 taktiež Národná banka Slovenska - Útvar dohľadu nad finančným trhom, s úmyslom zjednotiť prax pri likvidácii škodových udalostí v povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v prípadoch škôd na čelnom skle spôsobených kameňom vymršteným spod kolies iného motorového vozidla. Navyše, to že k poškodeniu čelného skla došlo prevádzkou motorového vozidla škodcu, povinne zmluvne poisteného u žalovaného, uznal a potvrdil aj samotný škodca, čoho dôkazom je správa o dopravnej nehode, podpísaná ako škodcom, tak aj poškodeným.

6. Žalovaný na vyššie uvedenú repliku žalobcu už nereagoval žiadnou písomnou duplikou.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to vypísaným tlačivom D. J., C..R.. označeným ako „Správa o nehode“ zo dňa 06.03.2021, faktúrou č. 20210078, prípisom žalovaného zo dňa 03.05.2021 adresovaným poškodenému a označeným ako „Škodová udalosť číslo 8006771961 zo dňa 06.03.2021 z poistnej zmluvy číslo XXXXXXXXXXX/XXXXXXXXXX“ , Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 26.05.2021, a na ich základe zistil tento skutkový stav:

8. Z vypísaného tlačiva D. J., C..R.. označeného ako „Správa o nehode“ vyplynulo, že dňa XX.XX.XXXX o XX:XX P. došlo ku škodovej udalosti na hlavnej ceste medzi J. C. D., pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Volkswagen Passat Kombi, EČV: J., ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému: O. H.S., X. XX.XX.XXXX, L. F. X. XXX/XX, XXX XX K. (ďalej ako „poškodený“), a ktoré podľa informácie v uvedenom tlačive bolo poistené v D. J., C..R.. Podľa obsahu tohto vyplneného tlačiva došlo k prasknutiu čelného skla na uvedenom vozidle a to kameňom odskočeným z osobného motorového vozidla O. U., EČV: D., ktoré viedol v čase nehody: O. Z., (ďalej ako „vinník nehody“), mal v čase škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Zároveň z tohto tlačiva vyplynulo, že uvedenú škodovú

udalosť zavinil vinník nehody (príslušné zaškrtnutia v kolónke č. 15 „Nehodu zavinil“). Uvedené tlačivo bolo podpísané oboma vodičmi účastníkmi tejto škodovej udalosti.

9. Medzi sporovými stranami nebolo sporné, že vyššie uvedený vinník nehody- vodič vozidla O. U., EČV: D. , mal v čase škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla práve u žalovaného.

10. Zároveň medzi sporovými stranami nebolo sporné, že škodová udalosť bola žalovanému riadne ohlásená dňa 06.03.2021 a ten ju zaregistroval pod číslom škodovej udalosti č. 8006771961.

11. Poškodený si dal svoje vyššie uvedené poškodené motorové vozidlo opraviť u žalobcu, kedy náklady na opravu tohto poškodeného motorového vozidla boli vo výške 347,46 eur s DPH , na čo žalobca tomuto poškodenému vystavil faktúru č. 20210078 vystavenú dňa 08.04.2021 a splatnú dňa 15.04.2021. Poškodený žalobcovi predmetnú faktúru neuhradil.

12. Prípisom zo dňa 03.05.2021 adresovaným poškodenému a označeným ako „Škodová udalosť číslo 8006771961 zo dňa 06.03.2021 z poistnej zmluvy číslo „XXXXXXXXXX/XXXXXXXXXX“ žalovaný tomuto poškodenému oznámil, že v súlade s ust. §11 ods. 6 zákona je povinný prešetriť každú nahlásenú škodovú udalosť, a preto za účelom preverenia špecifik a jednotlivých okolností nahlásenej škodovej udalosti pristúpil k zaslaniu listín (dotazníkov) obom účastníkom škodovej udalosti, pričom vo vyjadreniach je zrejмый nesúlad. Poukázal na to, že poistený (vinník nehody - poznámka súdu) uvádza večerné podmienky pri vzniku škodovej udalosti, ďalej uvádza , že vznik udalosti evidoval až po predbehnutí zo strany poškodeného, že daný predmet nevidel, a že neuvádza, či vie potvrdiť, že čelné sklo nebolo poškodené už pred predmetnou škodovou udalosťou, ďalej, že nevie uviesť, spod ktorého kolesa mal byť predmet vymrštený, a že na vozidle iné poškodenia nevidel pričom obhliadka vozidla preukázala viacnásobné poškodenie čelného skla. Naproti tomu poškodený uvádza, že poistenec (vinník nehody - poznámka súdu) registroval vznik udalosti až po upozornení zo strany poškodeného, že nevie spod ktorého kolesa mal byť predmet vymrštený, pričom uvádza, že malo ísť o predmet o veľkosti 2cm, že poistenec (vinník nehody - poznámka súdu) nespomalil po vzniku škodovej udalosti, a že čelné sklo nieslo aj známky predchádzajúceho poškodenia. V uvedenom prípise sa ďalej uvádza, že vyjadrenie poisteného o okolnostiach vzniku a priebehu škodovej udalosti je možné z hľadiska na obsah poskytnutých odpovedí považovať výlučne za vyslovenie domnienok o tom, ako mala škodová udalosť vzniknúť. Súhlasné tvrdenie poistného a poškodeného nie je možné považovať za svedeckú výpoveď, nakoľko tou sa v zmysle právnej teórie rozumie súvislý opis skutočností, ktoré mal svedok / účastník možnosť priamo vnímať svojimi vlastnými zmyslami. Poistený ako údajný škodca nemôže vlastnými zmyslami vnímať pohyb jednotlivých skaliel spod kolesa svojho vozidla, na kolesa svojho vozidla nemá výhľad, rýchlosť a smer skalky nie je možné okom voľne zachytiť, pokiaľ sa venuje riadeniu motorového vozidla a tiež nemá nijakú možnosť presvedčiť sa o tom, či skutočne sám spôsobil škodu, alebo to bolo akékoľvek iné vozidlo prítomné na mieste a v čase udalosti. S poukazom na vyššie uvedené žalovaný v uvedenom prípise zastáva názor, že v danej veci neboli splnené podmienky pre poskytnutie poistného plnenia, keďže nebola dostatočne preukázaná zodpovednosť vodiča vozidla EČV: D. za vzniknutú škodu a preto uplatnený nárok na náhradu škody vybavuje bez poskytnutia poistného plnenia.

13. Dňa 26.05.2021 uzavreli poškodený ako postupca a žalobca ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávky, podľa článku I ktorej poškodený ako postupca prehlasuje, že má voči dlžníkovi, a to poisťovni (názov): F. J. C..R.. (t.j. žalovanému - poznámka súdu) pohľadávku z poistnej udalosti č. 8006771961 vo výške 347,46 EUR. Predmetom tejto zmluvy je postúpenie tejto pohľadávky z postupcu na postupníka za podmienok stanovených touto zmluvou. Odplata za postúpenie je predmetom osobitnej dohody.

14. Podľa § 132 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

15. Podľa § 132 ods. 2 CSP, opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

16. Podľa § 132 ods. 3 CSP, žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

17. Žalovaný v prvom rade žalobe vytykal, že táto v časti Opisu skutočností, z ktorých vyplýva uplatňovaný peňažný nárok, presne neoznačil a nešpecifikoval skutočnosti a dôkazy, o ktoré svoj návrh opiera, a že nešpecifikoval základné údaje - napr. o samotnej škodovej udalosti a o realizovaných úkonoch týkajúcich sa škodovej udalosti zo strany poškodeného. Žalobca tieto tvrdenia žalovaného popiera.

18. Opísanie rozhodujúcich skutočností musí byť zrozumiteľné, inak to zakladá vadu podania, spočívajúcu v nezrozumiteľnosti. V žalobe preto musí žalobca uviesť pravdivo a úplne tie skutočnosti, z ktorých je zrejmé, aké právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva si žalobca žalobou uplatňuje a na základe akých skutočností. Judikatúra vymedzuje rozhodujúce skutočnosti ako údaje, ktoré sú nutné na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť. Žalobca musí v žalobe uviesť také skutočnosti, ktorými opíše skutok (skutkový dej), na základe ktorého uplatňuje svoj nárok, a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu, teda vymedziť predmet konania po skutkovej stránke (sp. zn. 3 Obo 77/2007).

19. Žalobca musí v žalobe uviesť také skutočnosti, ktorými opíše skutok, na základe ktorého uplatňuje svoj nárok, a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu, teda vymedziť predmet konania po skutkovej stránke. Ak neuvedie žalobca v žalobe všetky potrebné tvrdenia, nejde o vadu žaloby, ak v nej opísal aspoň také rozhodujúce skutočnosti, ktorými bol vymedzený predmet konania po skutkovej stránke (porovnaj Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, str. 486).

20. Podľa názoru súdu predmetná žaloba vyššie uvedenými žalovaným vytykanými nedostatkami netrpí. V predmetnej žalobe žalobca predsa uvádza, že dňa 06.03.2021 došlo ku škodovej udalosti, že pri nej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Y. J. F., EČV: J., že škoda bola spôsobená vyvrátením kameňa spod kolies motorového vozidla EČV: D., v dôsledku čoho došlo k poškodeniu čelného skla na motorovom vozidle poškodeného, a teda že predmetnú škodovú udalosť spôsobil vodič motorového vozidla, EČV: D., ktoré viedol v čase nehody a ktorý mal v čase škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného, že poškodený si uplatnil nárok na poistného plnenie u žalovaného a ten odmietol plniť a že tento svoj nárok poškodený postúpil na súčasného žalobcu. Z obsahu žaloby tieto skutkové tvrdenia jasne vyplývajú, aj keď je zrejmé, že nie sú podávané hneď v prvých vetách samotnej žaloby, avšak pri čítaní celého obsahu textu tejto žaloby jednoznačne vyplývajú, a teda podľa súdu takto žalobcom opísané skutočnosti umožňujú dostatočnú jednoznačnú individualizáciu skutku, na základe ktorého si žalobca uplatňuje svoj nárok v tomto spore a predmet konania je tak v tomto spore po skutkovej stránke dostatočne vymedzený. Súd sa preto s vyššie uvedenou námietkou žalovaného nestotožnil.

21. Podľa § 415 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len ako „Občiansky zákonník“), každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

22. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

23. Podľa § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka, rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

24. Podľa § 428 Občianskeho zákonníka, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

25. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

26. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

27. Podľa § 788 ods.1 Občianskeho zákonníka, poistnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

28. Podľa § 788 ods.3 Občianskeho zákonníka, súčasťou poistnej zmluvy sú všeobecné poistné podmienky poisťiteľa (poistné podmienky), na ktoré sa poistná zmluva odvoláva a ktoré sú k nej pripojené alebo boli pred uzavretím zmluvy tomu, kto s poisťiteľom zmluvu uzavrel, oznámené.

29. Podľa § 789 ods. 2 Občianskeho zákonníka, osobitný predpis môže ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu (povinné zmluvné poistenie).

30. Podľa § 790 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Poistiť možno najmä

a./ majetok pre prípad jeho poškodenia, zničenia, straty, odcudzenia alebo iných škôd, ktoré na ňom vzniknú (poistenie majetku).

31. Podľa § 797 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený).

32. Podľa § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka, právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poisťiteľa plniť (poistná udalosť).

33. Podľa § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka, plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poisťiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poisťiteľ o poistnej udalosti dozvedel, je poisťiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok.

34. Podľa § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ak poisťiteľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia; tento dôvod nie je možné dodatočne meniť.

35. Podľa § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poisťiteľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťiteľ vyžiada. Poistné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti.

36. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platnom a účinnom k 06.03.2021 (ďalej len ako „zák.č. 381/2001 Z.z.“), poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

b./ škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci.

37. Podľa § 4 ods. 4 zák. č. 381/2001 Z.z., poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

38. Podľa 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z.z., poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a./ skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b./ poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poisťné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a výška poisťného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

39. Podľa § 823 Občianskeho zákonníka, náhradu platí poisťiteľ poškodenému; poškodený však právo na plnenie proti poisťiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

40. Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z., náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi 20) a je povinný tento nárok preukázať. 21)

41. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

42. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

43. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

44. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

45. Podľa § článku 8 Základných princípov CSP, Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

46. Podľa § 150 ods.1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

47. Podľa § 151 ods.1 CSP, Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

48. Podľa § 151 ods.2 CSP, Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

49. Žalovaný v konaní ďalej namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že Zmluva o postúpení pohľadávok je neplatná, pretože uvedenou zmluvou v skutočnosti nedošlo k postúpeniu pohľadávky, ale k postúpeniu záväzku poškodeného. S týmto právnym názorom žalovaného nemožno však súhlasiť, pretože nezodpovedá vykonanému dokazovaniu.

50. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

51. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

52. Súd z obsahu Zmluvy o postúpení pohľadávky zistil, že bola uzatvorená v písomnej forme dňa 26.05.2021 medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Ako predmet tejto zmluvy o postúpení pohľadávky bolo v jej článku I uvedené : „Poškodený ako postupca prehlasuje, že má voči

dlužníkovi, a to poisťovni (názov): F. J. Ľ. C..R.. (t.j. žalovanému - poznámka súdu) pohľadávku z poisťnej udalosti č. 8006771961 vo výške 347,46 EUR. Predmetom tejto zmluvy je postúpenie tejto pohľadávky z postupcu na postupníka za podmienok stanovených touto zmluvou. Odplata za postúpenie je predmetom osobitnej dohody.“

53. Pokiaľ žalovaný namietal, že medzi poškodeným a žalobcom na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k postúpeniu „záväzku“ poškodeného, ktorý v zmysle faktúry predstavuje pohľadávku žalobcu, s týmto tvrdením sa súd nestotožňuje. Nemožno súhlasiť ani s tvrdením žalovaného, že by Zmluva o postúpení pohľadávky bola neplatná, resp. že by odporovala § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z obsahu Zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi žalobcom ako postupníkom a poškodeným ako postupcom vyplýva, že predmetom postúpenia bol priamy nárok poškodeného na náhradu škody voči žalovanému podľa § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z.. Bolo na rozhodnutí poškodeného, či si právo na náhradu škody uplatní buď u osoby, ktorá zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (prevádzateľ a vodič), alebo priamo u poisťovateľa škodcu (§ 15 zák. č. 381/2001 Z.z.), alebo u škodcu a jeho poisťovateľa súčasne. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že poškodený si nárok na náhradu škody uplatnil priamo u žalovaného - poisťovateľa vinníka nehody (škodcu). Poškodený bol veriteľom majúcim pohľadávku voči žalovanému ako poisťovni z titulu škodovej udalosti spočívajúcu v náhrade vzniknutej škody, ktorú následne Zmluvou o postúpení pohľadávky postúpil na žalobcu. Aj Najvyšší súd Slovenskej republiky k priamemu nároku poškodeného na náhradu voči poisťovateľovi podľa § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. v uznesení sp. zn. 3 Cdo 256/2012 zo dňa 17. októbra 2013 konštatoval, že „Poisťovateľ vykonávajúci povinné zmluvné poistenie má pri uplatnení nároku poškodeného na náhradu škody rovnaké právne postavenie ako osoba, ktorá škodu priamo spôsobila. Poškodený môže priamo od neho požadovať na súde alebo mimo neho náhradu škody. Právo poškodeného na uspokojenie jeho nároku na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi (action directe), s ktorým škodca uzavrel poistnú zmluvu, je z tohto dôvodu najvyššou formou ochrany poškodeného. Poškodený nemusí požadovať náhradu škody najskôr od škodcu, môže ho „obísť“ a domáhať sa (aj žalobou podanou v občianskom súdnom konaní) náhrady škody priamo proti poisťovateľovi, je však povinný preukázať svoj nárok, t.j. všetko to, čo by inak bolo povinnosťou poisteného : škodu (§ 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z.), vznik poisťnej udalosti (§ 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka), príčinnú súvislosť medzi poistnou udalosťou a vznikom škody (§ 5 ods. 1 písm. h/ zákona č. 381/2001 Z.z.), ako aj skutočnosť, že k škode došlo v čase trvania poistenia (§ 4 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z.z.).“

54. Sumarizujúc závery vyššie uvedené súd uzatvára, že poškodený bol veriteľom majúcim pohľadávku voči žalovanému z titulu škodovej udalosti spočívajúcu v náhrade vzniknutej škody, ktorú postúpil na žalobcu. Preto námietka žalobcu, že medzi poškodeným a žalobcom na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k postúpeniu „záväzku“ poškodeného, nie je dôvodná. Už momentom vzniku škody mal totiž poškodený pohľadávku voči žalovanému, ktorú platne postúpil na žalobcu, pričom pre platné postúpenie pohľadávky na žalobcu sa nevyžadovalo, aby poškodený uhradil náklady za opravu vozidla (porovnaj k tomu aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 2Cob/25/2020 zo dňa 30.06.2020).

55. Rovnako tak súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, že vyššie uvedená zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná pre nejasný, rozporuplný, a v konečnom dôsledku pre presne nešpecifikovaný predmet tejto zmluvy.

56. Predmet zmluvy - postúpenia bol jasne zadefinovaný a síce, že ide o pohľadávku poškodeného z poisťnej udalosti č. 8006771961 vo výške 347,46 EUR. Ako už súd vyššie uviedol, už momentom vzniku škody mal totiž poškodený pohľadávku voči žalovanému, ktorú platne postúpil na žalobcu, pričom pre platné postúpenie pohľadávky na žalobcu sa nevyžadovalo, aby poškodený uhradil náklady za opravu vozidla.

57. Záväzok poisťovne nahradiť poškodenému škodu za poisteného z titulu zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je záväzkom voči poistenému, nie voči poškodenému; zodpovednostný vzťah vzniká len medzi poškodeným a tým, kto mu spôsobil škodu (poisťovňa ním nie je). V prípade, že osobitné predpisy ustanovujú „inak“, vznikne poškodenému právo, aby mu poisťovňa plnila; ani vtedy sa ale poškodený nestáva účastníkom právneho vzťahu z poistenia a nemá ani priamy nárok na náhradu škody voči poisťovni - medzi poškodeným a poisťovňou tu vzniká osobitný právny vzťah, v rámci ktorého má poškodený voči poisťovni špecifický právny nárok

na osobitné plnenie. Oba vzťahy treba odlišovať, a to aj z hľadiska subjektu, ktorý je z hľadiska hmotnoprávneho v danom právnom vzťahu nositeľom povinnosti (t. j. je pasívne legitimovaný). V prípade nároku poškodeného na náhradu škody je pasívne legitimovaný škodca (porovnaj rozsudok NS SR z 28. 4. 2005, sp. zn. 3 Cdo 38/2005).

58. Ustanovenie § 823 Občianskeho zákonníka za bodkočiarkou pripúšťa výnimku zo zásady, že poškodený nemá priamy nárok na náhradu škody od poisťovateľa, ak osobitné predpisy neustanovia inak. Takým osobitným predpisom v súčasnosti je zák.č. 381/2001 Z.z., podľa § 15 ods. 1 ktorého náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému, pričom poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. V takomto znení uvedené ustanovenie bolo platné a účinné aj k 06.03.2021, teda v čase kedy došlo k škodovej udalosti, nároky z ktorej sú predmetom tohto sporu. V súvislosti s týmto znením súd zdôrazňuje formuláciu „je oprávnený“, čo znamená že žalobca má možnosť, nie však povinnosť si svoj nárok na náhradu škody uplatňovať aj prípadne poisťovateľovi vinníka nehody, t.j. v danom spore voči žalovanému.

59. Tak ako už súd vyššie uviedol, poškodený nemusí požadovať náhradu škody najskôr od škodcu, môže ho „obísť“ a domáhať sa náhrady škody priamo proti poisťovateľovi, je však povinný preukázať svoj nárok, t.j. všetko to, čo by inak bolo povinnosťou poisteného: škodu (§ 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z.), vznik poistnej udalosti (§ 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka), príčinnú súvislosť medzi poistnou udalosťou a vznikom škody (§ 5 ods. 1 písm. h/ zákona č. 381/2001 Z.z.), ako aj skutočnosť, že k škode došlo v čase trvania poistenia (§ 4 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z.z.) (porovnaj uznesenie NS SR sp. zn. 3 Cdo 256/2012 zo dňa 17. októbra 2013).

60. Predpokladom vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka je protiprávny úkon, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie.

61. Úprava zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov podľa § 427 až 431 Občianskeho zákonníka je založená zase na princípe objektívnej zodpovednosti , t.j. zodpovednosti bez ohľadu na zavinenie. Zákon vychádza z osobitnej povahy prevádzky dopravných prostriedkov, ktoré sú zdrojom zvýšeného nebezpečenstva vzniku škody na zdraví a na veciach a zároveň poškodeným umožňuje účinnú a rýchlu náhradu škody. Vzhľadom na to, že zodpovednosť prevádzateľa dopravného prostriedku má povahu objektívnej zodpovednosti, nie je podmienkou jej vzniku protiprávny úkon osoby, ktorá za škodu zodpovedá. Podmienkou vzniku tejto zodpovednosti je spôsobenie škody udalosťou, ktorou je samotná prevádzka dopravného prostriedku, a okolnosti, ktoré súvisia s tou prevádzkou (najmä konštrukčné prvky, vysoká rýchlosť pohybu, ale aj napr. valivý pohyb kolies podľa stanoviska NS SR Cpj 5/2014 ďalej uvedeného). Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 427 Občianskeho zákonníka sú: a) udalosť vyvolaná osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, b) vznik škody a c) príčinná súvislosť medzi uvedenou udalosťou a vznikom škody /t.j. medzi a) a b)/.

62. Podľa Stanoviska občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. júna 2014 Cpj 5/2014 : „Aj škoda spôsobená na čelnom skle motorového vozidla kameňom alebo iným predmetom vymršteným kolesom iného motorového vozidla je škodou, ktorá bola spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke; zodpovednosti za túto škodu sa podľa § 428 veta prvá Občianskeho zákonníka nemožno zbaviť.“ (porovnaj stanovisko č. 135 Najvyššieho súdu SR uverejnené v Stanoviská a rozhodnutia vo veciach občianskoprávných Zbierka stanovísk NS a súdov SR č. 10/2014).

63. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd skúmal, či u vinníka nehody, za ktorého má plniť žalovaný, boli splnené tieto vyššie uvedené zákonné predpoklady.

64. Z vypísaného tlačiva D. J., C..R.. označeného ako „Správa o nehode“ vyplynulo, že dňa XX.XX.XXXX o XX:XX hod. došlo ku škodovej udalosti na hlavnej ceste medzi J. C. D., pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Y. J. F., EČV: J., ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému: O. H., X.. XX.XX.XXXX, L. F.. X. XXX/XX, XXX XX K. (ďalej ako „poškodený“), a ktoré podľa informácie v uvedenom tlačive bolo poistené v D. J., C..R... Podľa obsahu tohto vyplneného tlačiva došlo k prasknutiu čelného skla na uvedenom vozidle a to kameňom odskočeným z osobného motorového vozidla O. U., U.: D., ktoré viedol v čase nehody: O.Š. Z., (ďalej ako „vinník nehody“), a ktorý mal v čase škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú

prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Zároveň z tohto tlačiva vyplynulo, že uvedenú škodovú udalosť zavinil vinník nehody (príslušné zaškrtnutia v kolónke č. 15 „Nehodu zavinil“) a že uvedené tlačivo bolo podpísané oboma vodičmi účastníkmi tejto škodovej udalosti, teda ako poškodeným, tak aj vinníkom nehody.

65. Zo strany žalovaného v tomto sporovom konaní nedošlo k spochybneniu podpisu oboch účastníkov tejto nehody na tomto dokumente a teda ani k spochybneniu obsahu tohto dokumentu a teda okrem iného ani prehlásenia, ktoré na ňom učinil samotný vinník dopravnej nehody.

66. Je síce pravdou, že žalovaný následne v tomto spore vyššie popísaný skutkový dej spochybňoval, avšak na preukázanie jeho spochybnenia v tomto spore okrem ním predloženého jeho vlastného prípisu zo dňa 03.05.2021 označeného ako „Škodová udalosť číslo 8006771961 zo dňa 06.03.2021 z poistnej zmluvy číslo XXXXXXXXXXX/XXXXXXXXXX“ nenavrhoval vykonať žiaden iný dôkaz.

67. Uvedený prípis však súd nepovažoval za natoľko relevantný, ako je to v prípade vyššie uvádzaného tlačiva D. J., C..s. označeného ako „Správa o nehode“, keďže tento prípis nie je listinnou, pod ktorú by sa podpísali účastníci vyššie uvedenej „nehody“ (poistnej udalosti), a obsah tohto prípisu žalovaného v tomto spore nie je prípadne potvrdený žiadnym iným dôkazom, ktorý by potvrdzoval, že obsah ním uvádzaných skutočností, ktoré podľa tohto prípisu mali uviesť účastníci nehody, títo skutočne aj pre žalovaného uviedli tak, ako to on v tomto prípise uvádza.

68. Samotná skutočnosť, či strana v spore vystupuje na strane žalobcu alebo žalovaného, nemá priamy vplyv na jeho povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a predložiť alebo označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi stranami v spore závisí od toho, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti strán. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 81/2010 z 31. mája 2010, resp. Uznesenie ÚS SR sp.zn. 1.ÚS 392/2019-13 zo dňa 26.09.2019 bod 46 odôvodnenia).

69. Dôkazným bremenom treba rozumieť procesnú zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní nebolo preukázané jej tvrdenie, a že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci, pre nečinnosť strany (v dôsledku nesplnenia dôkaznej povinnosti) alebo vôbec (objektívne vzaté) nemohla byť preukázaná. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje tú stranu, na ktorej spočívalo dôkazné bremeno, a ktorá sa dostala do dôkaznej núdze (neponúkla alebo nevedela ponúknuť súdu také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti) (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 8Co/23/2017 zo dňa 24. 09. 2019).

70. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súdu vychádzal z listinného dôkazu - „Správa o nehode“ dňa 06.03.2021, u ktorej nemal spochybnenú skutočnosť, že táto predstavovala skutočné vyjadrenie účastníkov predmetnej poistnej udalosti, ktorí toto svoje vyjadrenie vrátene určenia zodpovedného subjektu za príslušný nehodový dej (teda vinníka nehody- t.j vodiča, ktorý mal v čase škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného) potvrdili aj svojimi podpismi, ktoré neboli spochybnené. Žiaden iný dôkaz, že k poistnej udalosti nemalo dôjsť tak, ako to títo účastníci uviedli v predmetnej „Správa o nehode“ uviedli, totiž súdu predložený nebol.

71. V konaní tak teda bolo preukázané, že dňa XX.XX.XXXX o XX:XX hod. došlo ku škodovej udalosti na hlavnej ceste medzi J. C. D., ktorá spočívala v tom, že kameň odskočený z osobného motorového vozidla O. U., U.Y.: D. vedeného vinníkom nehody poisteným u žalovaného poškodil čelné sklo na motorovom vozidle Y. J. F., EČV: J. vedenom poškodeným. Nehodový škodový dej bol teda takto podľa súdu preukázaný.

72. Následkom vyššie uvedeného stretu týchto vozidiel podľa „Správy o nehode“ - tlačive D. J., C..R. , bolo konštatované poškodenie čelného skla motorového vozidla Y. J. F., EČV: J..

XX. V tejto súvislosti súd uvádza, že subjektom zodpovedným za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku je v prípadoch upravených § 427 a násl. Občianskeho zákonníka prevádzateľ. Občiansky zákonník pojem „prevádzateľ“ nevymedzuje. Za prevádzateľa možno považovať osobu (fyzickú alebo právnickú), ktorá má právnu a súčasne i faktickú možnosť disponovať s dopravným prostriedkom a organizovane ho užívať. Ide o organizované a dlhodobejšie používanie dopravného prostriedku na účel, na ktorý je dopravný prostriedok určený, pričom užívajúca osoba je oprávnená dopravný prostriedok na ten účel používať. Prevádzateľom je najmä vlastník (ale aj taký, ktorý ešte nezaplatil kúpnu cenu a nie je evidovaný v príslušnom registri ako držiteľ dopravného prostriedku), oprávnený držiteľ (§ 130 Občianskeho zákonníka <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=31&p=1351377-1351383&f=2>>) alebo nájomca, najmä v prípade lízingu s právom kúpy dopravného prostriedku /porovnaj Fekete, I : Občiansky zákonník. 1. Veľký komentár , Bratislava : Eurokódex 2011, str. 1107-1108/.

74. Pojem „prevádzateľ“ nemožno zamieňať s pojmom „držiteľ“ motorového vozidla, ktorý je na účely správneho práva vymedzený ako „fyzická osoba, fyzická osoba oprávnená na podnikanie alebo právnická osoba, ktorá je takto zapísaná v dokladoch vozidla; v ostatných prípadoch je držiteľom vozidla osoba, ktorá je vlastníkom vozidla alebo jeho užívateľom“. Toto vymedzenie má význam len z evidenčného hľadiska /pozri § 2 písm c.) zákona č. 8/2009 Z.z./.

75. Prevádzateľom sa stane aj fyzická osoba, ktorá vozidlo kúpila, aj keď ho vlastník predal s výhradou vlastníctva (§ 601 Občianskeho zákonníka <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=31&p=1353499-1353501&f=2>>) až do úplného zaplatenia kúpnej ceny bez ohľadu na to, či dôjde k prevodu vozidla v príslušnej evidencii (porovnaj rozhodnutie publikované v systéme ASPI pod č. R 27/1977 , resp. stanovisko uvedené v Zhodnotení rozhodovania súdov Slovenskej socialistickej republiky prejednaného a schváleného plénom Najvyššieho súdu SSR 25. 11. 19756, pod sp.zn. Pls 2/76 v Zošite č. 6, str. 307).

76. Vzhľadom na vyššie uvedené preto mal súd ustálené, že vinník nehody naplnil definíciu pojmu „prevádzateľ“ motorového vozidla v zmysle § 427 a násl. Občianskeho zákonníka, kedy uvedený záver preukazovali tie skutočnosti , že bol uvádzaný ako držiteľ vozidla zn. O. U., EČV: D. aj v „Správe o nehode“, a v konečnom dôsledku táto skutočnosť nebola v spore spochybnená.

77. Je teda možné konštatovať že otázku zodpovednostného vzťahu vinníkom nehody - vodiča a držiteľa motorového vozidla O. U., EČV: D. za škodu spôsobenú na vozidle poškodeného je potrebné posudzovať podľa príslušných ustanovení § 427 a násl. Občianskeho zákonníka.

78. Pokiaľ ide o splnenie predpokladu vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 427 a násl. Občianskeho zákonníka, a síce preukázania udalosti vyvolanej osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku u žalovaného ako jeho prevádzateľa, táto bola podľa súdu preukázaná, opäť poukazom na obsah „Správy o nehode“ v spojení s vyššie uvedeným Stanoviskom občianskoprávného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. júna 2014 Cpj 5/2014.

79. Možno teda uzavrieť , že v prípade vinníka nehody - vodiča motorového vozidla O. U., EČV: D. bolo preukázané naplnenie prvého predpokladu jeho zodpovednosti za škodu a síce preukázanie existencie udalosti vyvolanej osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku.

80. Ďalším predpokladom zodpovednosti za škodu je existencia samotnej škody.

81. V tejto súvislosti súd uvádza, že pokiaľ ide o škodu, táto v žiadnom právnom predpise nie je definovaná. Pod škodou rozumieme akúkoľvek ujmu, ktorá vznikla subjektu súkromného práva zásahom do jeho subjektívnych práv (porovnaj Fekete, I : Občiansky zákonník. 2. Zväzok (Vecné práva, Zodpovednosť za škodu a za bezdôvodné obohatenie) Veľký komentár , 2. Aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava : Eurokódex 2015, str. 593).

82. Škoda (ako kategória občianskeho práva) sa chápe ako ujma, ktorá nastala (sa prejavuje) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda - ak nedochádza k naturálnej reštitúcii - nahraditeľná poskytnutím majetkového plnenia,

predovšetkým poskytnutím peňazí. (porovnaj judikát R 55/71, resp. Stanovisko občianskoprávneho kolegia Nejvyššího soudu ČSSR z 18.1.1970 sp.zn. Cpj 87/70 k některým otázkám náhrady škody podle obč. zákoníku (zákon č. 40/1964 Sb.) .

83. Poškodený svoju škodu, ktorá mu vznikla v dôsledku vyššie uvedenej udalosti vyvolanej osobitnou povahou prevádzky vozidla vinníka nehody - vodiča motorového vozidla O. U., EČV: D., vyčíslil sumou 347,46 EUR. Táto suma bola uplatňovaná na základe faktúry č. 20210078 vystavenej žalobcom pre poškodeného dňa 08.04.2021 a splatnej dňa 15.04.2021, a predstavovala čiastku za opravu vyššie uvedeného predmetného vozidla poškodeného.

84. Podľa obsahu uvedenej faktúry uvedená suma zahŕňala pracovné operácie na výmene čelného skla na vozidle poškodeného. Samotná výška takto vyčíslenej škody v tomto spore zo strany žalovaného nebola spochybnená. Súd si preto ustálil, že výška škody za poškodenie za vyššie uvedenej poisťnej udalosti bola práve v sume 347,46 EUR.

85. Príčinná súvislosť ako základný predpoklad zodpovednosti za škodu je v Občianskom zákonníku zašifrovaná do pojmu „spôsobiť škodu“. V právnej praxi to znamená rozdeliť skutkovú situáciu v konkrétnej škodovej udalosti na príčinu vzniku škody, jej následok, a ako táto príčina ovplyvnila v konečnom dôsledku vznik škody a jej rozsah. Príčinná súvislosť, ktorá vedie od škodovej udalosti k vzniku škody, smeruje predovšetkým k predmetu škody a tu buď končí, to znamená, že škoda vznikla už samotným zásahom predmetu poškodenia, alebo odtiaľ pokračuje ďalej. Odpoveď ako ďaleko možno odvodiť príčinnú súvislosť medzi spôsobením škody a jeho následkom by mala závisieť v akom rozsahu bolo možné vznik škody v konkrétnom prípade (pri konkrétnej činnosti) predvídať. Bolo by v rozpore so zásadou slušnosti, keby škodca mal byť zaviazaný na náhradu škody aj v takých prípadoch, keď jeho konanie je v konkrétnom prípade sprostredkovanou (nepriamu) príčinou vzniku škody, pričom takýto následok bolo možné za normálnych okolností predvídať a očakávať (porovnaj Fekete, I : Občiansky zákonník. 2. Zväzok, Vecné práva. Zodpovednosť za škodu a za bezdôvodné obohatenie). (Veľký komentár, 2. Aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokódex 2015, str. 615-616).

86. Otázka príčinnej súvislosti medzi konaním alebo opomenutím a vznikom škody je skutkovou a nie právnou otázkou (NS ČR z 21.2.2002, s.zn. 21 Cdo 300/2001). Ide o objektívnu kategóriu, ktorú nemožno zamieňať so zavinením škodcu. Príčinnú súvislosť nemožno zamieňať ani za časovú súvislosť. (Rc 7/1992). Dôkazné bremeno ohľadne príčinnej súvislosti zaťažuje poškodeného. Fekete, I : Občiansky zákonník . 2. Zväzok (Vecné práva. Zodpovednosť za škodu a za bezdôvodné obohatenie). (Veľký komentár, 2. Aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava : Eurokódex 2015, str. 617).

87. V prípade sporu zisťuje príčinnú súvislosť medzi konaním škodcu a škodou súd. Bez preukázania príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním škodcu a vznikom škody nemôže súd priznať náhradu škody. Na druhej strane nesmie ignorovať všeobecné zákonitosti, ktoré sa týkajú skutkovej stránky príčinnej súvislosti. Fekete, I : Občiansky zákonník. 2. Zväzok (Vecné práva. Zodpovednosť za škodu a za bezdôvodné obohatenie). (Veľký komentár, 2. Aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava : Eurokódex 2015, str. 617).

88. Atribútom príčinnej súvislosti je „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Škodlivý následok nemusí byť vždy vyvolaný jedinou príčinou. Môže ísť len o jednu z príčin, ktorá sa podieľa na nepriaznivom následku, o odškodnenie ktorého ide; vždy však musí ísť o príčinu podstatnú. V takomto prípade už z pôsobenia prvotnej príčiny sa musí dať vyvodiť existencia vecnej súvislosti so vznikom škodlivého následku. Nie je totiž rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku (porovnaj R 21/1992).

89. V prípade príčinnej súvislosti súd opäť poukazuje na obsah „Správy o nehode“ zo dňa 06.03.2021, podľa ktorej k poškodeniu čelného skla na motorovom vozidle poškodeného došlo v dôsledku kameňa odskočeného z osobného motorového vozidla vinníka nehody. Z takéhoto popisu udalosti je príčinná súvislosť evidentná.

90. Vzhľadom na vyššie uvedené si tak súd ustálil, že všetky predpoklady vzniku občianskoprávnej zodpovednosti vinníka nehody za škodu spôsobenú poškodenému prevádzkou dopravného prostriedku

podľa § 427 a násl. Občianskeho zákonníka sú tu dané, a keďže v súlade s § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z si poškodený svoj nárok uplatnil priamo u žalovaného ako poisťovateľa vinníka nehody a následne tento svoj uplatnený nárok (pohľadávku) platné postúpil žalobcovi , súd žalobe žalobcu pokiaľ ide o ním uplatňovanú istinu v plnom rozsahu vyhovel.

91. Podľa § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z.z., ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. 15a)

92. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

93. Žalobca si v tomto spore uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 347,46 EUR počnúc od 19.05.2021 do zaplatenia. Ku dňu rozhodovania súdu v tomto spore uvedený úrok z hľadiska peňažného vyčíslenia predstavoval sumu 8,66 EUR (t.j. 5 % zo sumy 347,46 EUR za obdobie od 19.05.2021 do 16.11.2021).

94. Žalovaný tento uplatnený nárok žalobcu namietol dôvodiac , že je nedôvodný , nakoľko peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona o povinnom zmluvnom poistení je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona o povinnom zmluvnom poistení.

95. V tento súvislosti súd poukazuje na zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23.09.2021, podľa ktorého

„ 1./ Peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania v prípade náhrady škody poskytovanej z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel je osobitne upravená v § 11 ods. 8 zák. 381/2001 Z.z. tak, že nárok na zaplatenie úrokov z omeškania v prípade omeškania s plnením je viazaný aj na splnenie ďalšej podmienky - nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zák. 381/2001 Z.z. Ust. § 11 ods. 8 zák. 381/2001 Z.z. tak stanovuje osobitnú podmienku, kedy v prípade omeškania poisťovne s (peňažným) plnením vzniká nárok na zaplatenie úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Úrok z omeškania nepatrí bez ďalšieho, ak nebolo plnené do 15 dní od ukončenia vyšetrovania (§ 11 ods. 7 zák. 381/2001 Z.z.), ale zároveň musí byť splnená podmienka, že poisťovňa porušila svoje povinnosti podľa § 11 ods. 6 zák. 381/2001 Z.z., ktoré sú nepeňažného charakteru.

2/ Povinnosť poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov odmietnutia alebo zníženia náhrady škody podľa ust. § 11 ods. 6 písm. b) zák. č. 381/2001 Z. z. si poisťovňa riadne nesplní, pokiaľ poškodenému neposkytne odôvodnenú odpoveď na podstatné body jeho žiadosti v prípadoch, keď zodpovednosť je buď odmietnutá, nie je presne určená alebo škoda nie je úplne vyčíslená.“

96. V danom spore bol súd toho názoru, že žalovaný si povinnosť podľa § 11 ods. 6 písm. b) zák. č. 381/2001 Z. z. voči poškodenému riadne splnil, keďže vo svojom prípise zo dňa 03.05.2021 adresovanom poškodenému a označenom ako „Škodová udalosť číslo 8006771961 zo dňa 06.03.2021 z poistnej zmluvy číslo XXXXXXXXXXX/XXXXXXXXXX“ mu riadne odôvodnil skutočnosti, pre ktoré ním uplatneným nárok na poistnej plnenie neuznal.

97. Z hľadiska časového horizontu (t.j. podľa § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z.z., - do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti) vyššie uvedeným prípisom bola táto povinnosť s určitosťou splnená, keďže od poistnej udalosti, ktorá nastala podľa „Správy o nehode“ dňa 06.03.2021 skrz vypracovanie vyššie uvedeného prípisu žalovaného zo dňa 03.05.2021, ktorým reagoval na poškodeným uplatnený nárok z uvedenej poistnej udalosti, až po podanie žaloby na Okresnom súde Banská Bystrica, ktorá bola dňa 23.06.2021 a súčasťou ktorej ako jej jedna z príloh bol aj predmetný prípis žalovaného z 03.05.2021, a teda tento evidentne musel byť poškodenému , ktorý ho odovzdal žalobcovi , doručený, neubehla lehota dlhšia ako tri mesiace.

98. Pokiaľ ide o samotné odôvodnenie tohto prípisu žalovaného to, že žalovaný neodôvodnil odmietnutie poistného plnenia podľa predstáv poškodeného (resp. žalobcu), nemožno vykladať spôsobom, že by

si túto povinnosť žalovaný nesplnil vôbec a následne prijať záver, že nesplnením tejto povinnosti sa dostal v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. do omeškania (porovnaj bod 16.2 posledná veta odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018). Rovnako tak skutočnosť, že následne súd v tomto spore rozhodol tak, že predmetný nárok na uplatnenú istinu žalobcovi priznal, nič nemení na tom, že boli splnené podmienky § 11 ods. 6 písm. b) uvedeného zákona, a teda nemohlo dôjsť k uplatneniu nároku na predmetný úrok z omeškania.

99. Do omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka by sa žalovaný dostal s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradil v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. (porovnaj bod 16.3 posledná veta odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018).

100. Súd preto žalobu v časti o zaplatenie úroku z omeškania zamietol.

101. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

102. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

103. Podľa § 255 ods.2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

104. Podľa § 262 ods.1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

105. Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

106. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP a žalovaného zaviazal povinnosťou zaplatiť náhradu trov konania žalobcovi v rozsahu zodpovedajúcom pomeru jeho úspechu v tomto spore.

107. Súd pri posudzovaní uvedeného úspechu vzal na zreteľ skutočnosť, že pomer úspechu žalobcu k žalovanej sume bol 97,57 % (347,46 EUR - suma priznanej istiny v spore / 356,12 EUR ako súčet sumy uplatnenej istiny a sumy 8,66 EUR ako zamietnutého vyčísleného úroku z omeškania = 0,9757 = 97,57 %) a úspechu žalovaného bol 2,43 % (8,66 EUR ako nepriznaná suma úroku z omeškania / 356,12 EUR ako súčet sumy uplatnenej istiny a sumy 8,66 EUR ako zamietnutého vyčísleného úroku z omeškania = 0,0243 = 2,43 %).

108. Žalobcovi ako úspešnej strane sporu tak vznikol nárok len na pomernú časť trov konania a to v rozsahu 95,14 %, kedy uvedené percento predstavuje rozdiel medzi percentuálnym úspechom žalobcu a percentuálnym úspechom žalovaného (97,57 % - 2,43 %).

109. Výrok o náhrade trov konania súd formuloval v zmysle právneho názoru vysloveného Najvyšším súdom SR v uznesení sp.zn. 6 Cdo/65/2017 zo dňa 30.05.2017, ako aj v uznesení sp. zn. 6 Cdo 222/2016 zo dňa 23. marca 2017, podľa ktorého musí v ňom byť uvedené, kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, a teda len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti.

110. O výške náhrady týchto trov konania bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach . (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok /ďalej len ako „ CSP“/).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
  - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.